

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 256/2016
27.04.2017.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Гордане Ајншпилер-Поповић и Бранка Станића, чланова већа, у парници по тужби тужиоца „АА“ из ..., кога у ревизијском поступку заступа пуномоћник Благоје Николић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ у стечају из ..., кога заступа пуномоћник Мирко Мркић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости, вредност предмета спора 30.000.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пж бр.7319/15 од 21.04.2016.године, у седници већа одржаној дана 27.04.2017.године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Привредног апелационог суда Пж бр. 7319/15 од 21.04.2016.године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Пж бр. 7319/15 од 21.04.2016.године, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђено првостепено решење Привредног суда у Београду П бр. 1635/15 од 20.07.2015.године, којим је у ставу првом изреке одбачена тужба тужиоца у делу за утврђење апсолутне ништавости утврђених потраживања по закључку истог суда 2 Ст 4797 од 20.01.2015.године поверилаца под V од редног броја 1 до 60 осим редног броја ..., ВВ, за износ обрачунате затезне камате у периоду од 02.03.2001.године до дана отварања стечаја 01.11.2012.године, за затезну камату обрачунату од 02.03.2001.године и да се наложи туженом као стечајном дужнику да правилно утврди потраживања поверилаца на дан отварања стечаја 01.11.2012.године, узимајући у обзир незаконите исплате по противзаконито апсолутно ништавим накнадним деобама у ликвидационом поступку Л Ставом другим изреке одбачена је тужба у делу којим је тужилац тражио да суд утврди под 1) апсолутну ништавост нацрта ликвидационог, сада стечајног дужника за накнадну деобу у ликвидационом поступку 2) апсолутну ништавост извршених исплата поверилаца по нацртима стечајног дужника за накнадну деобу у ликвидационом поступку и то нацрту од 29.06.2007.године, поднет суду 02.07.2007.године, нацрту од 16.10.2007.године, поднет суду 16.10.2007.године и нацрту од 09.06.2008.године, поднет суду 09.06.2008.године и решењима ликвидационог већа V-Л-... од 02.07.2007.године, од 19.10.2007.године и 11.06.2008.године, којим су одобрени нацрти и противзаконите исплате потраживања поверилаца и под 3) да суд обавезе стечајне повериоце да исплате

по наведеним противзаконитим нацртима за накнадне деобе, и друге које суд утврди, у целости са затезном каматом од датума пријема до датума враћања, врате у стечајну масу дужника.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је преко пуномоћника из реда адвоката изјавио благовремену и дозвољену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у границама прописаним одредбом члана 408. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) и одлучио да ревизија тужиоца није основана.

Побијано решење није захваћено битном повредом из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју повреду се у поступку по ревизији пази по службеној дужности, а на коју указује и ревидент. Ово са разлога што одбачај тужбе тужиоца у делу захтева за утврђење дела ништавости аката и радњи донетих и предузетих у поступку ликвидације и стечаја туженог није уследио због апсолутне ненадлежности суда у смислу члана 16. ЗПП, већ што нису испуњени услови из члана 117. Закона о стечају и члана 194. ЗПП, који представљају процесне претпоставке за мериторно одлучивање о предмету спора.

Коначно опредељеним тужбеним захтевом из поднеска од 04.05.2015.године, тужилац је поставио захтев за утврђење потраживања тужиоца као стечајног повериоца у укупном износу од 49.437.015,78 динара, што није био предмет одлучивања ревизијом побијаног решења. Поред наведеног захтева тужилац је поставио и захтеве за утврђење апсолутне ништавости потраживања поверилаца утврђених по закључку Привредног суда у Београду од 20.01.2015.године, затим износа обрачунате камате, те да се наложи туженом као стечајном дужнику да правилно утврди потраживања поверилаца на дан отварања стечаја, као и захтев за утврђење апсолутне ништавости нацрта ликвидационог сада стечајног дужника за накнадну деобу и апсолутну ништавост свих исплата извршених повериоцима по нацртима стечајног дужника за накнаду деобу у ликвидационом поступку и решењима ликвидационог већа уз обавезивање стечајних поверилаца да изврше повраћај извршених исплата са каматом у стечајну масу дужника. Своје захтеве тужилац је засновао на тврдњама да су предметни правни послови, акти и радње стечајног дужника и стечајног управника, као заступника стечајног дужника ништави у смислу члана 103. и 105. Закона о облигационим односима, јер су донети противно принудним прописима из члана 139. и 140. Закона о принудном поравнању, стечају и ликвидацији и из члана 113. у вези са чланом 111. члана 116. и члана 117. Закона о стечају.

Нижестепени судови су тужбу у овом делу одбацили са разлога што се у предметној парници не може захтевати утврђење ништавости правноснажне одлуке суда у другом судском поступку, као и одлуке стечајног управника као органа у стечајном поступку у смислу члана 19. Закона о стечају, јер предмет утврђивања ништавости може бити само одређени правни посао у смислу члана 103. Закона о облигационим односима.

Неосновано ревидент оспорава правилну примену материјалног права од стране нижестепених судова, сматрајући да предмет тужбеног захтева није преиспитивање правноснажних одлука донетих у поступку стечаја, већ апсолутне ништавости правних послова, аката и радњи стечајног дужника, односно стечајног управника, као заступника стечајног дужника противно императивним прописима.

У поступку стечаја према одредби члана 17. Закона о стечају, органи стечајног поступка су стечајни судија, стечајни управник, скупштина поверилаца и одбор поверилаца. Стечајни управник у стечајном поступку сагласно члану 19. Закона о стечају води послове и заступа стечајног дужника, а истовремено има и положај стечајног органа чији је делокруг послова прописан одредбом члана 27. Закона о стечају да између осталог утврди основаност, обим и приоритет пријављених потраживања према стечајном дужнику, као и свих обезбеђених потраживања, састави нацрт решења за главну деобу стечајне масе и нацрт завршног рачуна, те изврши исплату повериоцима на основу решења о главној деоби у делу у којем је решење постало правноснажно у складу са овим законом, те обавља и друге послове који су предвиђени овим законом или су у складу са интересима за успешно спровођење стечајног поступка. У стечајном поступку одлуке доноси стечајни судија из делокруга послова који су прописани чланом 18. Закона о стечају. У стечајном поступку доносе се решења и закључци како је прописано одредбом члана 45. Закона о стечају. Решењем се одлучује у стечајном поступку, а закључком се одлучује о примедбама и издаје налог службеном лицу, органу који спроводи стечајни поступак или трећем лицу за извршење појединих радњи. Против закључка није дозвољен правни лек, а жалба је дозвољени правни лек против решења, ако овим законом није другачије одређено. Против неправилности у раду стечајног управника може се истаћи примедба стечајном судији који о томе одлучује. Следом наведених законских одредби, акти и радње предузети у стечајном поступку могу бити предмет преиспитивања у том поступку у складу са правилима поступка прописаним Законом о стечају и не могу бити предмет парничног поступка по тужби за утврђење ништавости.

Према одредби члана 116. Закона о стечају, потраживање се сматра утврђеним ако није оспорено од стране стечајног управника или од стране поверилаца до закључења испитног рочишта. На основу листе потраживања које је сачинио стечајни управник и на основу измена унетих на рочишту стечајни судија усваја коначну листу која садржи податке о свим пријављеним потраживањима, о томе ко их је оспорио и у ком износу су утврђена односно оспорена, као и потраживања о којима ће бити донет закључак у листи утврђених и оспорених потраживања. На основу коначне листе стечајни судија доноси закључак о листи утврђених и оспорених потраживања. Коначна листа је основ за израду нацрта решења за главну деобу против ког нацрта се може изјавити примедба, а против решења о главној деоби жалбу могу изјавити и повериоци чије примедбе на нацрт за главну деобу нису усвојене. Стога се правна ваљаност ових аката не може преиспитивати покретањем парничног поступка ради утврђивања ништавости истих.

У току стечајног поступка могу настати спорови поводом правних последица отварања стечаја, поводом постојања потраживања и спорови у којима

се побијају правне радње дужника. Ти спорови се решавају у парничном или другом поступку. Сагласно члану 117. Закона о стечају поверилац оспореног потраживања упућује се на парницу, односно на наставак прекинутог парничног поступка ради утврђивања оспореног потраживања, коју може да покрене, односно настави у року од 15 дана од дана пријема закључка из члана 16. овог закона, односно од дана истека рока за медијацију у складу са чланом 115. овог закона. Тужилац није, нити је могао бити упућен на парницу ради утврђења ништавости аката и радњи донетих, односно предузетих у стечајном поступку, нити је предмет тужбеног захтева у овом делу утврђење оспореног потраживања, нити се ради о спору ради побијања правних радњи стечајног дужника, те је правилан закључак нижестепених судова да тужба са овако постављеним тужбеним захтевима није дозвољена.

Ревизијским одлучивањем у овом решењу одлучено је о тужби у делу захтева за утврђење ништавости аката и радњи у ликвидационом и стечајном поступку, а не и о делу захтева који се односи на утврђење потраживања и исплатни ред.

На основу изложеног Врховни касациони суд је применом члана 415. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, одбио ревизију тужиоца као неосновану и одлучио као у изреци ревизијског решења.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б.Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић